

Barna T. Attila*

Hendz áp, bébi, hendz áp

Apám hazajött a börtönből,
 ahol három és fél évet ült autólopásért,
 újra összeköltöztek anyámmal,
 kivettek egy pincelakást Dunakeszin,
 engem átírtak az ottani iskolába,
 az első naptól fogva
 gyűlöltek az osztálytársaim,
 egy reggelen
 fellöktek a tízperces szünetben,
 eltört a bal csuklóm,
 így ültem végig az órákat,
 a cipőfűzőm is kibomlott,
 két lány fűzte be délután az utcán,
 utána sokáig nem jártam iskolába,
 a céllövölde körül csavarogtam
 felkötött karral,
 nagyon szerettem célba lőni,
 mellé kell célozni, mondta apám,
 el van görbítve a puskacső,
 de akkor nem lőhettem a kezem miatt,
 egyszer a tanító nénivel is találkoztam a téren,
 mikor jövök az iskolába, kérdezte,
 nem tudom, mondtam,
 a céllövölde pultján
 egy ócska magnó bömbölt,
 Hands up, baby, hands up!,
 ez szólt egész nap,
 nagy sláger volt abban az időben.

* Tamásnak, mind a versek

Az első füzet

A faluszélen,
a tóparton csavarogtam,
nagyanyámat láttam
jönni a réten át.
Apádat megint elvitte a rendőr, mondta.

Másik albérletbe költöztünk anyámmal,
Felsőgödön.
Engem visszaírtak
a régi iskolámba.
Petőfi verseit költöttem át;
a tízperces szünetben
egy kőre állva szavaltam őket
a többieknek.
A tanító néni nagyon leszidott.
Abba is hagytam.
Mindenből megbuktam,
osztályt kellett ismételnem.

A szép, új
Németh László Általános Iskolában
az első napon
az ablaknál álltam,
körülöttem egy csomó
idegen gyerek viháncolt.
Néztem a szürke eget, az udvart,
és az jutott eszembe,
saját verseket kell írnom.

Iskola után
elmentem a háztartási boltba,
a nagyanyámtól kapott zsebpénzemen
vásároltam négy füzetet.
Otthon azonnal írni kezdtem.
Estére betelt az első.
Minden vers után
odaírtam: Vége,
és kitettem egy pontot.

A faluban
hamar híre ment,
hogy költő vagyok.

Egy idegen

Anyám egyszer hazahozott
egy aktatáskás férfit
az albérletbe.
Éppen egy verset írtam
az ágyon térdepelve.
Én is tudok egy verset,
mondta a férfi.
Idejött egy idegen,
nem tudom, hogy ki legyen.
Ezt folytatd tovább, biztatott.
Azt mondtam neki,
nem írok rímes verseket.

A macska

Téli délután volt,
hazafelé mentem
az iskolából.

Macskanyávogást hallottam
az árokból.

Egy kismacskát találtam,
madárkalitkában.

Nem tudtam kinyitni a zárat,
fogtam és hazavittem.

Mi ez, kérdezte anyám az ajtóban,
csak nem akarod idehozni?

Elindultam a nyávogó kalitkával
a hosszú, sötét Ady Endre utcán.

Aztán letettem
és elfutottam.